

holdsvis indholdet af ansøgninger og udstedelsen af tilladelser. Formålet hermed vil være at skabe et fastere grundlag både for de lokale nævns behandling af ansøgninger og for deres efterfølgende tilsyn.

Dette forudsætter, at nævnene sættes i stand til at stille krav om flere oplysninger om bl.a. økonomiske og organisatoriske forhold, f.eks. om samarbejde med produktionsselskaber m.v., og ad denne vej tilvejebringe en øget viden om såvel ansøgere som tilladelseshavere i området, blandt andet med henblik på at påse, at lovens krav om selvstændig programvirksomhed opfyldes.

Til § 49

Stk. 1-4 svarer til den gældende § 15 b, stk. 1 og 3, § 15 e, stk. 4, og § 15 a, stk. 7.

Stk. 5 giver ministeren en særskilt hjemmel til at fastsætte bindende regler om udstedelsen af tilladelser, jf. også ovenfor om § 48, stk. 2.

Det er bl.a. hensigten heri at pålægge tilladelseshaverne en pligt til at oplyse nævnene om eventuelle ændringer af forhold, som har været lagt til grund ved udstedelsen af tilladelsen. Hermed forbedres nævnenes mulighed for at føre tilsyn med, at vilkår og forudsætninger for tilladelsen til stadighed overholdes.

Der vil endvidere udtrykkeligt blive åbnet mulighed for, at nævnet med henblik på at sikre virksomhedens lokale karakter – som et vilkår efter stk. 2 – kan stille krav om, at programvirksomheden skal udøves fra et studie beliggende i det lokale område.

Baggrunden er, at der i nogle tilfælde er blevet etableret fysiske netværk i den forstand, at programmer bliver sendt fra et (centralt) studie beliggende i ét lokalt område (via en APL-linie) over en eller flere lokale stationers sendere i andre lokale områder. Da denne praksis vil kunne indicere, at der reelt ikke er tale om lokal programvirksomhed i det enkelte lokale område, bør det lokale nævn have adgang til at modsætte sig dette ud fra en konkret vurdering af forholdene.

Endelig vil det blive overvejet, om der er behov for at præcisere, at den minimumssendetid, som nævnet har tildelt en ansøger, og den placering af denne sendetid, som enten er aftalt mellem tilladelseshaverne eller – i mangel af enighed herom – fastsat af nævnet, ikke i løbet af tilladelsesperioden vil kunne ændres af nævnet i forbindelse med udstedelsen af nye tilladelser i området, medmindre tiden faktisk ikke udnyttes.

Til § 50

Forslaget skal tydeliggøre de allerede gældende regler. Der synes at være et behov for, i forlængelse af tidligere skete præciseringer af loven, at foretage en yderligere præcisering af kravet i den gældende § 15 a, stk. 4, 1. pkt., om, at programvirksomheden skal udøves selvstændigt. Formålet hermed er især at sikre, at der reelt er tale om lokal programvirksomhed.

Stk. 1 fastslår den almindelige regel, at programvirksomheden skal udøves selvstændigt.

Indehaveren af en tilladelse vil derfor ikke lovligt kunne indgå i samarbejdsforhold vedrørende programvirksomheden med andre tilladelseshavere eller med udenforstående foretagender, f.eks. produktionsselskaber, der i kraft af samarbejdsforholdets karakter resulterer i, at indehaveren mister hele, eller en del af, sin suveræne bestemmelsesret med hensyn til, hvilke programmer der skal udsendes, og hvilket indhold der skal være i programmerne.

Der kan i denne forbindelse henvises til § 44, stk. 2 og 3, der i organisatorisk henseende forbyder visse personsammenfald på det overordnede ledelsesniveau.

Stk. 2 fastslår nærmere, for så vidt angår programmer, der tilgår stationer fra andre radio- eller tv-foretagender, at det vil være udelukket, at den lokale udsendelse af et program, der føres frem udefra, kan være lovlig, hvis udsendelsen foregår samtidig med, at fremføringen sker, eller alene med en ubetydelig tidsforskydning (»samsending«). Eksempelvis vil en lokal stations udsendelse af satellitprogrammer samtidig med, at fremføringen sker, være i strid med bestemmelsen.

Det må være en klar forudsætning for, at en videre udsendelse kan anses for lovlig, at der forinden har været mulighed for en konkret stillingtagen til det pågældende program.

Bestemmelsen i den gældende § 15 a, stk. 4, 2. pkt., om, at der undtagelsesvis kan ske samsending, hvis dette i det enkelte tilfælde er særlig begrundet i lokale forhold, foreslås opretholdt. Som eksempel kan nævnes en transmission af en fodboldkamp, der vedrører to forskellige lokalområder.

Ved forslaget ophæves derimod ministerens adgang til – udover de ovenfor nævnte lokalt begrundede undtagelser – i sjældne tilfælde at dispensere fra forbudet mod samsending. Denne dispensationsadgang, som findes i den gældende § 15 a, stk. 4, 3. pkt., er overordentlig snæver og har aldrig været anvendt i praksis.

Stk. 3 fastslår herudover, at der ikke må oprettes faste samarbejdsforhold – enten mellem stationer